

ROBBEDOES

JERRY SPRING

BEREIKT DE VERLATEN HOEVE...

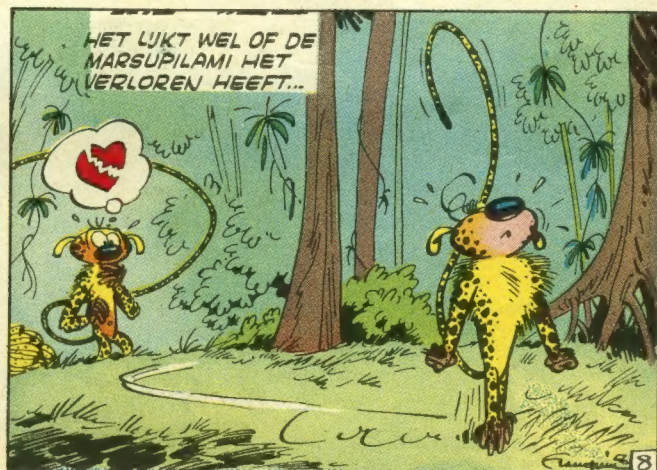
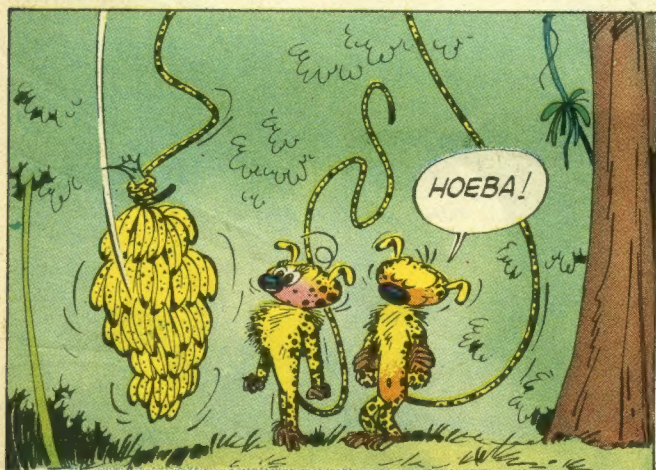
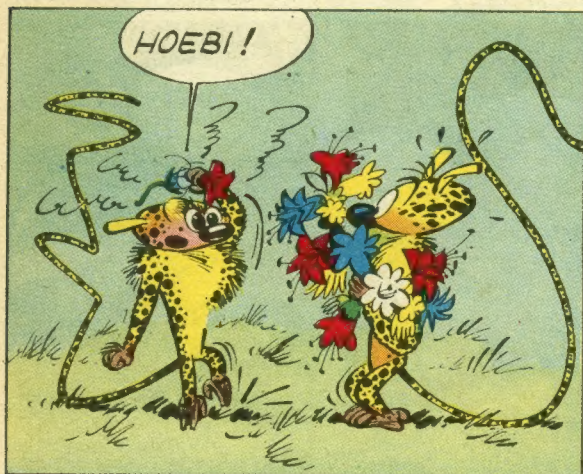
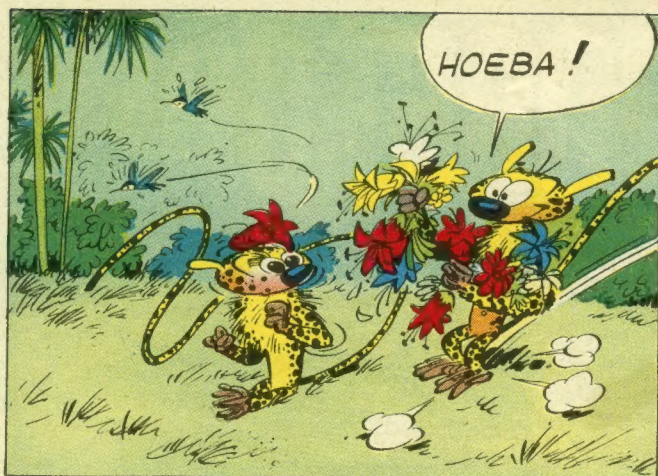

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 874. - 27 December 1956. - 28 blz.

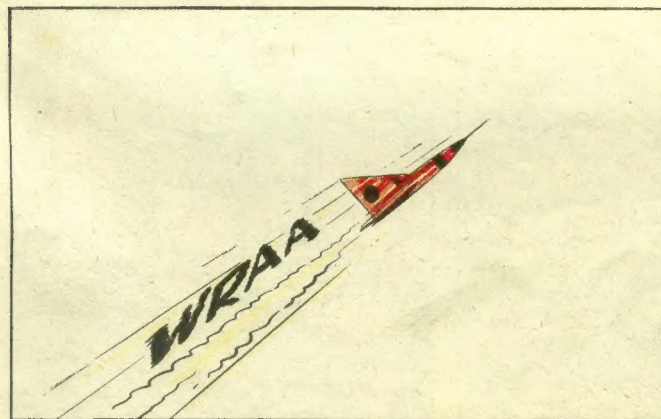
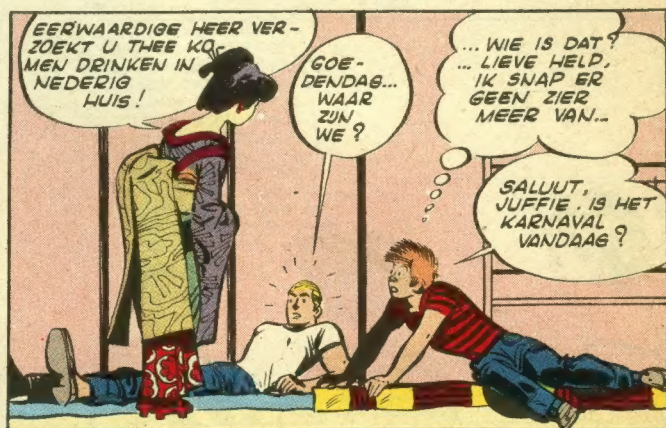
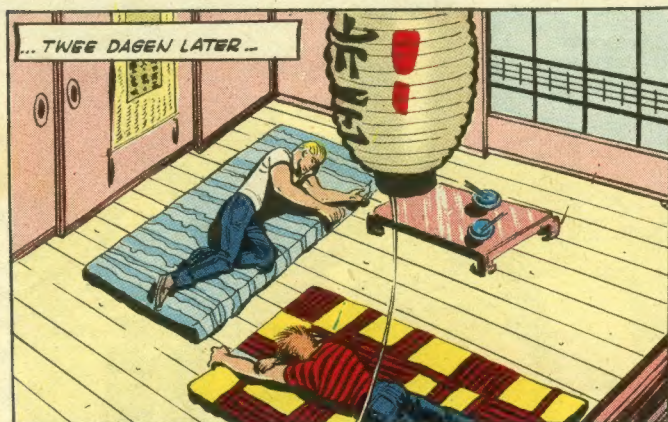

DAT LIEFTALLIGE GEKEUVEL SCHRIKT DE KOLIBRIES NIET AF.

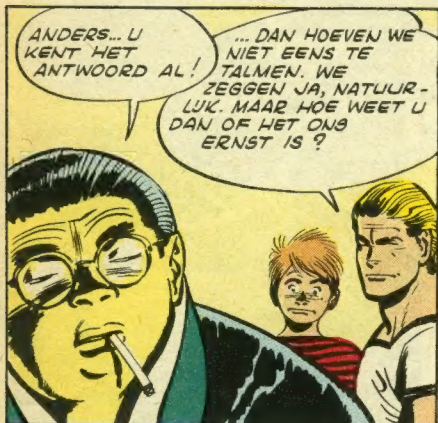

JAN KORDAAT *tegen* DE ZWARTE ZON *ijé*

JAN KORDAAT *tegen* DE ZWARTE ZON *Wij*

① P zekere dag stond Maria-Theresia, keizerin van Oostenrijk, door het raam naar de bouwwerken te kijken, die aan haar paleis werden uitgevoerd. Er waren houten steigers getimmerd en op die steigers stoeiden en ravotten een heel stel jongens. Ieder ogenblik dreigden ze hun nek te breken. Het waren de «heren» van het zangkoor, die zich tussen de lesuren aan het vermaken waren...

De keizerin liet de kapelmeester bij zich roepen en zei, dat het gedaan moest zijn met dat ravotten op die steigers. Er zouden nog eens ongelukken van komen.

— Vooral op die blonde dikkop daar moet u letten, zei ze. Dat is de grootste belhamel. Geef hem een pak ransel als hij niet wil gehoorzamen.

De «blonde dikkop» was de kleine Sepperl Haydn.

Vee! later, als beroemd man, herinnerde hij er de oude keizerin tijdens een onderhoud aan, hoe hij eens op haar bevel een pak ransel in ontvangst mocht nemen.

Zo was Haydn, zijn hele leven lang: een kwajongen met een niet te onderdrukken, opgeruimd gemoed. Er is altijd iets van het kind in hem gebleven. Daarom hield hij ook zoveel van kinderen en liep hij altijd met zijn zakken vol snoep, dat hij op straat uitdeelde. Daarom noemde iedereen, groot en klein, hem «papa Haydn». Dat was een eretitel, een hulde aan de man met het zuiver, eenvoudig hart, de boerenjongen, die het zo ver gebracht had, maar nooit zijn afkomst vergat.

— Jongelui kunnen aan mijn leven zien, zei hij vaak, dat uit niets toch wel iets kan worden. Maar wat ik ben is een werk van de bitterste nood.

Bitterste nood? In dat licht hebben we Haydn nooit gezien. Er is niet zo heel veel verdienste aan, een goedgemuurd man te zijn als alles je voor de wind gaat, een blij en kinderlijk hart te bewaren als alles je in de schoot geworpen wordt. Maar de vrolijke en goedgehartige Haydn heeft zowel als jongeman als op latere leeftijd zijn deel van het lijden gehad.

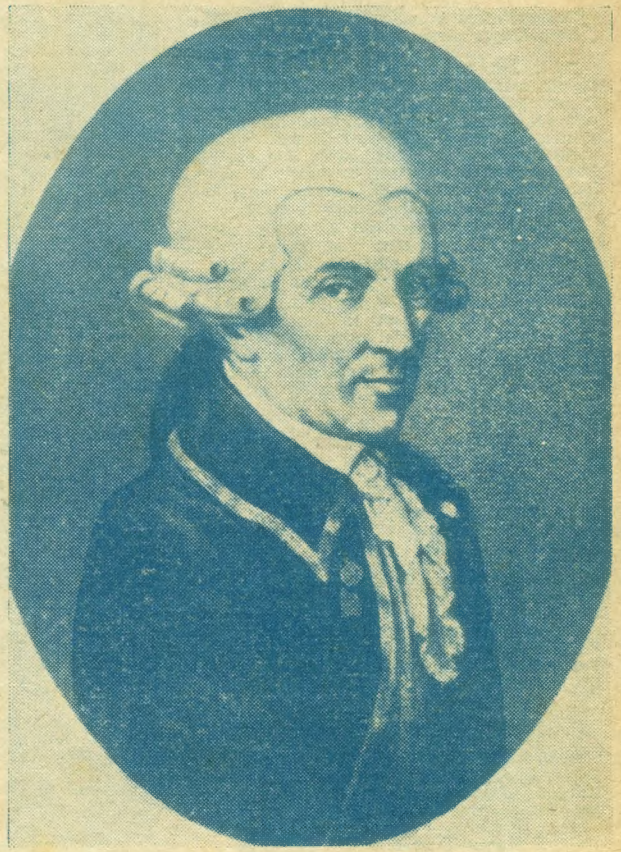
Als jongeman was hij doodarm. Toen hij niet meer kon zingen in het koor («Jozef Haydn zingt niet meer, hij kraait!», zei de keizerin), stond hij zonder een cent op straat. Hij verhongerde letterlijk. Hij woonde op een zolderkamertje zonder vuur, en vaak gebeurde het, dat hij in de winter 's nachts wakker werd en zag, dat zijn bed helemaal was volgesneeuwd. Toen Haydn later al de ellende van zijn jeugd eens vertelde aan een Engelse bankier, raakte de man er zo diep van onder de indruk, dat hij zijn eigen weelde verwenste en in tranen uitbarstte.

Werd zijn jeugd door ellende vergald, zijn latere jaren zag hij in zekere mate verzuurd door een humeurige vrouw. De naïeve man had zich een vrouw laten opdringen en was met haar gehuwd voor hij goed wist wat hij deed. Het duurde niet lang voor hij merkte, dat hij een ernstige vergissing had begaan. Zijn vrouw had niet alleen een zuur karakter, maar bezat daarbij geen greintje verstand. «Ze had evengoed met een schoenlapper als met een kunstenaar kunnen trouwen», zei Haydn, waarbij hij blijkbaar vergat, dat een schoenlappersvrouw evengoed verstandig moet zijn als de vrouw van een musicus. Ze gebruikte zijn beschreven muziekbladen om krullen te zetten of als onderleggers voor haar pannen. Kinderen had het echtpaar Haydn niet, en dat heeft het karakter van vrouw Haydn er niet op verbeterd.

Maar zoals hij zich met onverwoestbaar optimisme en Godsvertrouwen door zijn ellendige jeugd had heengeslagen, zo overwon hij ook de narigheden thuis.

Is er van al die wederwaardigheden en tegenkanten in zijn muziek iets te merken? Nee! Haydn was een kind van zijn tijd. Dat was de tijd van de gepoederde pruiken, de wandelstokken met zilveren knop, het menuet, de hoofse manieren, de architectuur met veel krullen en tierelantijntjes: een tijd, die alleen de luchtige kant van het leven wilde zien en niet de schaduwzijden. Vat dat niet verkeerd op. Haydns muziek is geen tierelantijntjes-kunst.

Haydn had kennis gemaakt met de schaduwzijden van het leven, en daarom is zijn muziek nooit oppervlakkig, ze heeft een ernstige, stoere, mannelijke ondergrond. Maar de geest is opgewekt, luchthartig zelfs. We mogen die luchthartigheid in zijn werk niet uitsluitend aan de geest van de tijd toeschrijven: Haydn bleef tenslotte toch zijn eigen

Joseph HAYDN (1732-1809)
Een ellendige leven, maar altijd opgeruimd.

persoonlijkheid behouden, en godsvrucht was een van de belangrijkste elementen van die persoonlijkheid.

— De gedachte aan God, zei hij, vervult me met zo'n vertrouwen, dat ik wel een «Miserere» zou kunnen schrijven in tempo allegro (in «opgewekt tempo»).

We mogen zijn luchthartigheid dus niet verwarren met oppervlakkigheid, want ze was in iets diepers geworteld: geloof in God, in de fundamentele goedheid van de mens en in de heerlijkheid van het leven. Daarom hield Haydn ook zoveel van kinderen, omdat die zijn optimistische levenshouding het meest bevredigden. Ook omdat hij bij hen de eenvoud vond, die bij volwassenen vaak zoek is. Toen hij de laatste keer van zijn leven in het publiek verscheen, bij een uitvoering van «De Schepping», en er na een van de grote aria's geen einde aan het applaus scheen te komen, stamelde de oude man ontroerd met zijn armen ten hemel gestrekt, terwijl de tranen over zijn wangen liepen:

— Het komt allemaal van boven.

Niet lang daarna werd Wenen door de Fransen beschoten. Haydn lag toen op sterven. In de buurt van zijn huis ontplofte een granaat. Zijn geschrokken huisgenoten riep hij toe:

— Kinderen, niet bang zijn! Waar Haydn is, kan jullie niets kwaad gebeuren.

Enkele dagen later, op 31 Mei 1809, stierf hij. «Ik geloof niet, dat er op mijn leven een smet kleeft», kon hij in kinderlijke eenvoud van zichzelf zeggen.

Kan het ons verwonderen, dat die man een heel speciaal werkje voor kinderen geschreven heeft? We moeten ons niet laten misleiden door de benaming «Kindersymphonie». Wel horen we er allerlei speeltuigen in optreden: 'n trom, vogeltjes, zelfs een mechanische stukje speelgoed, dat met een veertje opgewonden wordt; het is op de eerste plaats een zeer charmant, gemakkelijk te begrijpen werkje, melodius, blij en argeloos speels. Als eerste kennismaking met Haydn is dit het ideale werkje, want er is wel niemand, die door deze simpele zorgeloze muziek niet wordt bekoord.

SNUFFELTJE.

ONZE KNOLLENTUIN

Het oude jaar is naar de maan
Het nieuwe staat ons vast weer aan!

Zo is het, beste rakkers en rakkeresjes. Op de eerste plaats een hartelijk welkom in ons tuintje, en op de tweede plaats... alle rakkers en rakkeresjes van harte een prettig einde 1956. Niet al te veel lawaai maken op de laatste dag, hoor! Het nieuwe kon dan wel eens zo erg de schrik te pakken krijgen, dat het niet meer komt. En dan zitten we met de gebakken-peren!

Zo slaan we dit jaar voor de laatste keer aan het planten. Niet veel grond verknopen met te babbelen. Het is er trouwens veel te koud voor. Hup, aan de slag.

Nummer één is BUFFALO BILL uit Tervuren met een rijmknol. Ja, een dichtwerk zullen we het maar niet noemen. Dat hoeft ook niet. Yves. Rijmen is ook al een hele kunst, zeker als je tien jaar bent. En voor je tien jaar verdien je er een dikke pluim op je per voor:

MIJN HONDJE

Ik heb een brave hond,
Die mij goed verdedigt.
Hij luistert ook terstond,
Zelfs wanneer hij zijn bakje ledigt.

Als ik heb gegeten,
Dan gaat hij voor de deur staan,
En komt hij bij me smeken,
Om buiten te mogen gaan.

Ga ik dan met hem buiten,
En loopt hij in de wei,
Dan gaat hij gauw eens trachten,
De schaapjes te laten schrikken: «Bei».

Eigen werk van
BUFFALO BILL uit Tervuren.

Een ander rijm-gewrocht is van een jonge dame TRUUSJE REYNERS uit Amsterdam. Plaats maken, heren! Laat die jonge dame even door... Prachtig!

's Avonds in de stad
Jongens, dan is het wat!
Dan zie je overal
In het water, op de wal,
Lichtjes twinkelen
En vrolijk pinkelen.

Een poging, Truusje, die eigenlijk geen plaatsje verdient... Maar je hebt het ons zo vriendelijk gevraagd om voor de eerste keer eens in ons tuintje te verschijnen, wil Sjare! je dat genoeg doen. Toch moet je de moed niet opgeven. Dat mag je trouwens nooit doen. Altijd volhouden. Daarom vragen we je ons weer zo gauw mogelijk eens iets op te sturen. Gaat het rijmen en dichten niet, probeer het dan met een tekening. Tevreden, Truusje?

ROY ROGERS uit Amsterdam zet P. K. in de knel.

P. K. IN DE KNEL

Piet Kwabbernoot reed op een grauwe mustang door de vlakke van Texas. Aan

zijn zadel hingen 2 zware zakken. P. K. had n.l. bij wijze van stunt een overval gedaan op de postkoets. Hij wou wel eens weten of de politie met de sheriff nu werkelijk zo goed waren als men beweerde. Nu, dat wist hij spoedig. Een knal, de kogel nam P. K.'s hoed mee. P. K. vond het verstandiger te stoppen en zijn armen omhoog te steken.

— Zo, zei de sheriff toen hij bij P. K. was. Jij wou er met de dollars vandoor, hé? Als straf neem ik je alles af, vriendje! P. K. revolvers en patronen verdwenen in de zadeltassen van de sheriff, gevolgd door enkele andere benodigdheden.

— Voor deze keer mag je verder rijden, zei hij. Maar als het nog een keer gebeurt ga je de bak in.

P. K. glimlachte en reed verder. Toen hij buiten gehoorsafstand van de sheriff was, schaterde hij.

Waarom P. K. zo vrolijk was, nadat de sheriff hem alles had afgepakt? Wel, de sheriff had hem zijn «Robbedoes» laten houden!

Eigen werk van
ROY ROGERS uit Amsterdam.

Leuk, rakker! Bravo!
Tot slot een Eigen Werk dichtknol van
CORIOLANUS uit Alseberg.

HERFSTMELANCHOLIE

De zon, in de herfstmorgen, is ziek en
Doorzichtig koud de nevelsblauwté. [bleek,
Wordt mijn hart nu nat en week
Als ik indenk voorbij, voorbij, die droeve
[tijdsgrauwté?

Voorbij, voorbij de zonnige zomer voor mij
[zo kaal
En angstig en wreed de grote massadromen.
Voorbij, voorbij de honderd dagen naakt.
[en vaal
Maar ach, zie daar helaas weer de koude
[herfstgrijste komen...

Ach de warmte, en de zomer en de zon,
[voorbij, voorbij.
Hoe zwart, hoe grijs is de betraande dag
[voor mij.
De uitgeleefde zon verzonken in de nevels,
[lweent
En ik, verlaten, eenzaam in de herfst voel
[mij zo vreemd.

Eigen werk van
CORIOLANUS uit Alseberg.

Hier en daar wat gedrongen. Neem bijvoorbeeld de vierde regel in het eerste vers. Een goed ding: je hebt in je gedicht stemming willen brengen, en die... die zit er in! Volhouden, rakker!

Zo, dit jaartje zit er ook, weer op. Zijn jullie er tevreden over? Hebben jullie allemaal hard gewerkt op school en thuis moeder op zijn tijd een handje toegestoken? Zo ja, bravo! Zo niet, maak dan het voornemen het volgend jaar eens prachtig aan de slag te gaan. Begin vandaag alvast, met boodschappen doen, houtjes hakken of kolen halen. Natuurlijk, ook als je een spannend boek aan het lezen bent. Je zal zien, het is dan net, of het naderhand nog veel spannender is. Beloofd?

Dan nemen we afscheid... tot volgende week in onze tuin voor 1957.

Een stevige knuist van Piet, van Sjare, maar vooral van jullie knollenploffende,

SNUFFEL.

ONZE KNOLLENTUIN

Het oude jaar is naar de maan
Het nieuwe staat ons vast weer aan!

Zo is het, beste rakkers en rakkeresjes. Op de eerste plaats een hartelijk welkom in ons tuintje, en op de tweede plaats... alle rakkers en rakkeresjes van harte een prettig einde 1956. Niet al te veel lawaai maken op de laatste dag, hoor! Het nieuwe kon dan wel eens zo erg de schrik te pakken krijgen, dat het niet meer komt. En dan zitten we met de gebakken peren!

Zo slaan we dit jaar voor de laatste keer aan het planten. Niet veel grond verknoeien met te babbelen. Het is er trouwens veel te koud voor. Hup, aan de slag.

Nummer één is **BUFFALO BILL** uit Tervuren met een rijmknol. Ja, een dichtwerk zullen we het maar niet noemen. Dat hoeft ook niet, Yves. Rijmen is ook al een hele kunst, zeker als je tien jaar bent. En voor je tien jaar verdienen je er een dikke pluim op je pet voor:

MIJN HONDJE

Ik heb een brave hond,
Die mij goed verdedigt,
Hij luistert ook terstond,
Zelfs wanneer hij zijn bakje ledigt.

Als ik heb gegeten,
Dan gaat hij voor de deur staan,
En komt hij bij me smeken,
Om buiten te mogen gaan.

Ga ik dan met hem buiten,
En loopt hij in de wei,
Dan gaat hij gauw eens trachten,
De schaapjes te laten schrikken: «Bei».

Eigen werk van
BUFFALO BILL uit Tervuren.

Een ander rijm-gewrocht is van een jonge dame **TRUUSJE REYNERS** uit Amsterdam. Plaats maken, heren! Laat die jonge dame even door... Prachtig!

's Avonds in de stad
Jongens, dan is het wat!
Dan zie je overal
In het water, op de wal,
Lichtjes twinkelen
En vrolijk pinkelen.

Een poging, Truusje, die eigenlijk geen plaatsje verdient... Maar je hebt het ons zo vriendelijk gevraagd om voor de eerste keer eens in ons tuintje te verschijnen, wil Sjarel je dat genoeg doen. Toch moet je de moed niet opgeven. Dat mag je trouwens nooit doen. Altijd volhouden. Daarom vragen we je ons weer zo gauw mogelijk eens iets op te sturen. Gaat het rijmen en dichten niet, probeer het dan met een tekening. Tevreden, Truusje?

ROY ROGERS uit Amsterdam zet P. K. in de knel.

P. K. IN DE KNEL

Piet Kwabbernoot reed op een grauwe mustang door de vlakke van Texas. Aan

zijn zadel hingen 2 zware zakken. P. K. had n.l. hij wijze van stunt een overval gedaan op de postkoets. Hij wou wel eens weten of de politie met de sheriff nu werkelijk zo goed waren als men beweerde. Nu, dat wist hij spoedig. Een knal, de kogel nam P. K.'s hoed mee. P. K. vond het verstandiger te stoppen en zijn armen omhoog te steken.

— Zo, zei de sheriff toen hij bij P. K. was. Jij wou er met de dollars vandoor, hé? Als straf neem ik je alles af, vriendje! P. K. revolvers en patronen verdwenen in de zadelassen van de sheriff, gevolgd door enkele andere benodigdheden.

— Voor deze keer mag je verder rijden, zei hij. Maar als het nog een keer gebeurt ga je de bak in.

P. K. glimlachte en reed verder. Toen hij buiten gehoorsafstand van de sheriff was, schaterde hij.

Waarom P. K. zo vrolijk was, nadat de sheriff hem alles had afgepakt? Wel, de sheriff had hem zijn «Robbedoes» laten houden!

Eigen werk van
ROY ROGERS uit Amsterdam.

Leuk, rakker! Bravo!
Tot slot een Eigen Werk dichtknol van **CORIO LANUS** uit Alseberg.

HERFSTMELANCHOLIE

De zon, in de herfstmorgen, is ziek en bleek,
Doorzichtig koud de nevelsblauwte.
Wordt mijn hart nu nat en week
Als ik indenk voorbij, voorbij, die droeve tijdsgrauwte?

Voorbij, voorbij de zonnige zomer voor mij [zo kaal
En angstig en wreed de grote massadromen.
Voorbij, voorbij de honderd dagen naakt [en vaal
Maar ach, zie daar helaas weer de koude [herfstgrijste komen...

Ach de warmte, en de zomer en de zon, [voorbij, voorbij.
Hoe zwart, hoe grijs is de betraande dag [voor mij.
De uitgeleefde zon verzonken in de nevels, [tweent
En ik, verlaten, eenzaam in de herfst voel [mij zo vreemd.

Eigen werk van
CORIO LANUS uit Alseberg.

Hier en daar wat gedrongen. Neem bijvoorbeeld de vierde regel in het eerste vers. Een goed ding: je hebt in je gedicht stemming willen brengen, en die... die zit er in! Volhouden, rakker!

Zo, dit jaartje zit er ook weer op. Zijn jullie er tevreden over? Hebben jullie allemaal hard gewerkt op school en thuis moeder op zijn tijd een handje toegestoken? Zo ja, bravo! Zo niet, maak dan het voornemen het volgend jaar eens prachtig aan de slag te gaan. Begin vandaag alvast, met boodschappen doen, houtjes hakken of kolen halen. Natuurlijk, ook als je een spannend boek aan het lezen bent. Je zal zien, het is dan net, of het naderhand nog veel spannender is. Beloofd?

Dan nemen we afscheid... tot volgende week in onze tuin voor 1957.

Een stevige knuist van Piet, van Sjarel, maar vooral van jullie knollenploffende,

SNUFFEL.

EIGEN WERK

Eigen werk van **TARANTULA** uit Berchem-Antwerpen.

verzamel

de punten
delhaize

gedrukt op
onze verpakkingen.

CONSTITUEER aldus
een prachtige
kunstverzameling.

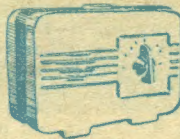

De album
«FILIPS DE GOEDE»
kost slechts
11 fr.
Hij wordt in al
onze bijhuizen
verkocht.

DELHAIZE Leijon
Adolphe **DELHAIZE**

Goliath RADIO

VOOR GROOT EN KLEIN
Speelt overal!
Zonder pillen of
stroom **KOMPL. 295 fr**

Deze radio in wit en rood
plastiek ontvangt Brussel
I en II, Hilversum I en II.
Ideaal voor kinderen (geen
gevaar), camping, zleken,
enz. Twee modellen: Type
101: 295 fr - Type 102:
345 fr. (sterker muziek).
Stuur deze gunstbon aan
COPA, Lamstraat 21, Gent
(Gewenst model onderlij-
nen) en U krijgt tegen
terugbetaling een komple-
te **GOLIATH**-radio met ge-
bruiksaanwijzing en waar-
borg (1 jaar).

Naam .....
Straat ..... Nr ...
Plaats .....

BEELDEN UIT
DE WERELDGESCHIEDENIS

DE ZOON VAN DE HONDERDMAN

de
TIMOERS

HET GERMAANSE OPPERHOOFD
DRINGT AAN EN HOUDT HUN ZIJN
ZINBEELDIGE WAPENGAVE VOOR...

KOM, AANVAART ONT
BONDGENOOTSCAP.
DE ROMEINSE RIJKDOMMEN
ZIJN HET GRUPPEN
WAARD!

EN OORLOG IS
EEN GENOEGEN!

IRCON RICHT ZICH OP...

WAAROM GEAARZELD, BROEDERS?
PLUNDEREN BOEZEMT ONS GEEN
BELANG IN, NEE, ONZE DOEL-
EINDEN ZIJN NIET DIE VAN
DE GERMANEN.

MAAR DE WEG OM ZE
TE BEREIKEN IS
EENDER.

13A.

DE ROMEINEN BEHANDELEN
ONS ALS SLAVEN. ZE HEBBEN
AL VIER VAN ONS
GEDOOD. LATEN WE ZE
UIT ONS LAND
VERDRUVEN.

LAAGHARTIGE
VERRADERS...
IK ZAL...

MAAR TIMOER HERINNERT ZICH
ZIJN BELOFTE. HIJ
AARZELT...

EN MET EEN KORTE TIK STEEKT HIJ
ZIJN WAPEN WEER IN DE SCHEDE.

HEBBEN JULLIE DAT
GEHOORD? DAT IS HET
GELUID VAN EEN
ROMEINS WAPEN!

ROMEINSE WAPENS

HET PILUM, EEN WERPSPIES VAN DE LEGIOEN-
GOLDATEN. ELKE MAN DROEG ER TWEE. DIT
WAPEN DIENDE VOORAL TOT DE AANVAL, VOOR
LUF AAN LUFGEVECHT.

KELTIEERISCH ZWAARD, IN POMPEII GEVONDEN.
OP DEZE ABBEELDING ZIT HET IN DE SCHEDE.
EEN HOUTEN FOEDRAAL DAT MET EEN DUN ME-
TALLEN PLAATJE IS BEDEKKT, MET BRONZEN SPU-
KERKOPPEN EROP. DIT ZWAARD IS GROTER DAN
HET GRIEKSE, ZWAARDER OOK EN HEEFT EEN
VOLSTREKT RECHTE SNEDE.

OM HEM HEEN KRAAKT HET GEBOOMTE
VAN DE STORMLOOP DER GERMANEN...
GERUISLOOS HUST TIMOER ZICH OP
EEN TAK.

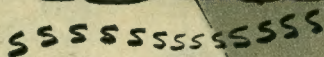

DE BEVER- PATROELJE

OP
MOWGLI'S
VOETSPOOR

O, HEMEL, MIJN LAMP SCHIJNT HEM TE VER-
BLINDEN! ALS IK EENS ZACHTJES NAAR
DE DEUR KON TERUGWIJKEN EN DIE
OPENDOEN...

**MAAR... ER IS IEMAND IN MIJN COUPÉ...
IEMAND HEEFT MIJN NAJA GESTOORD!
HOOR DAT WOEDENDE GESIS EENS!**

**DAT IS DIE VER-
WENSTE SPION!
VAST EN ZEKER!**

ZO, HIJ ZIT OPGESLOTEN!... MIJN NAJA ZORGT
VOOR DE REST... EN HET ZAL NET EEN ON-
GELUK LIJKEN... HA HA HA!

O! DIE DEUR IS NIET OPEN TE KRIJGEN!
AAN DE BUITENKANT GEGRENDELD!
IK BEN VERLOREN!

AI, MIJN LAMP HOUDT HEM NIET MEER
TEGEN! HI RUIKT MÊ! NU ZAL-IE TOESPRIN-
GEN... WAT MOET IK DOEN?...
O, MIJN TULBAND!

WIP!

IK HEB HEM!... VLUG!!

OP DAT
MOMENT...

WAAR ZOU TAPIR TOCH
ZITTEN?!

Hij blijft
abnormaal lang weg!!
Eens kijken...

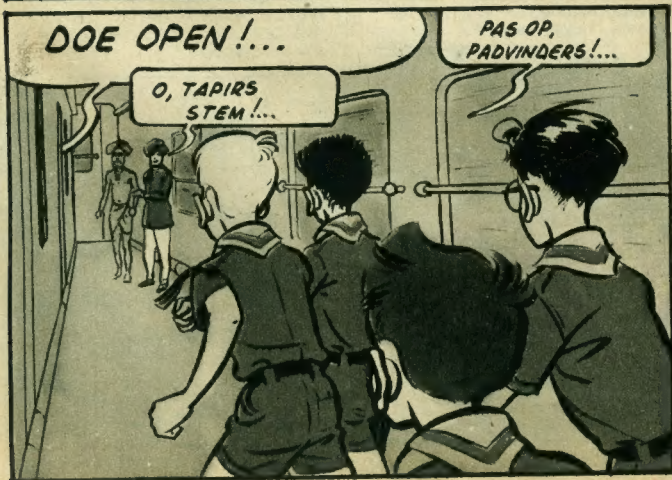
HU BLIJFT
ANG WEG!!
EN...

DOE OPEN!...

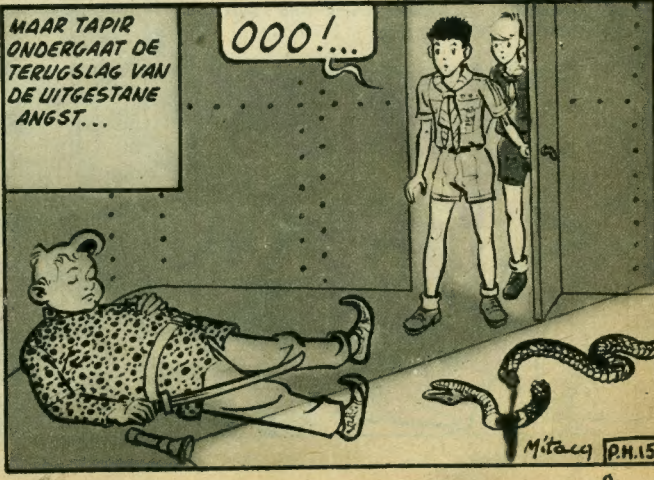
O, TAPIRS
STEM!..

PAS OP,
PADVINDERS!...

**MAAR TAPIR
ONDERGAAT DE
TERUGSLAG VAN
DE UITGESTANE
ANGST...**

000!...

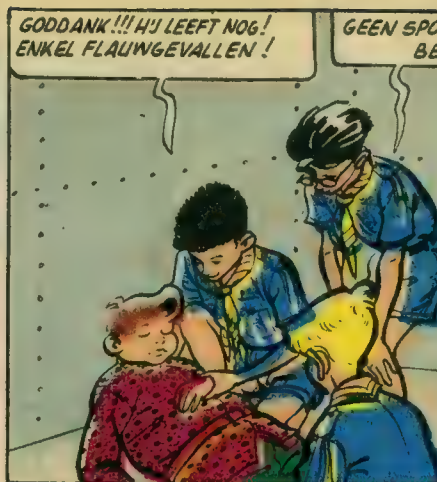

Mitacy P.H.15

IAPIR, WAT IS ER GEBEURD?!

GODDANK!!! H'J LEEFT NOG!
ENKEL FLAUWGEVALLEN!

GEEN SPOOR VAN EEN
BEET!

M'JN NAJA! DIE HEEFT H'J GE-
DOOD! MOGE DE PEST HEM
TREFFEN!

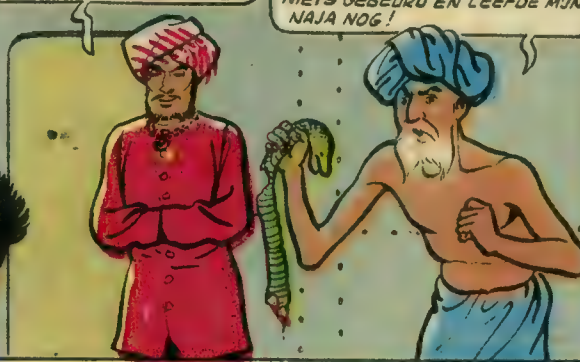
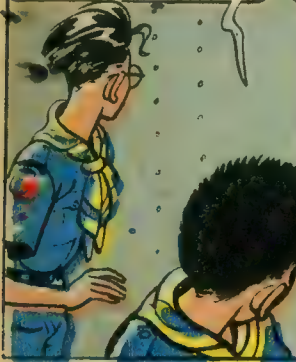
MAAR WIE IS U EIGEN-
LUK?... EN WAT TALMOE
U OM ONZE VRIEND TE
HELPEN?

IK BEN SANDJOERI, NEEF
EN EERSTE MINISTER VAN
DE MAHARADJA... W'J KWA-
MEN DOOK NET TOESCHIETEN.

DIT ALLES IS DE SCHULD VAN
JE VRIEND! WAS H'J NIET
STIEKEM IN M'JN COUPÉ BIN-
NENGEDRONGEN, DAN WAS ER
NIETS GEBEURD EN LEEFDE M'JN
NAJA NOG!

TOE... VERGEEFT U TAPIR
MAAR. H'J HEEFT Z'JN STRAF
AL GEHAD...

OCH, ALLES IS
GELUKKIG GOED
AFGELOPEN...

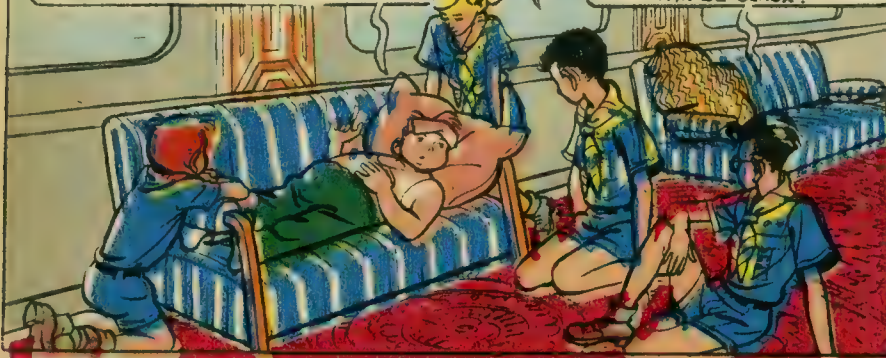

NADERHAND...

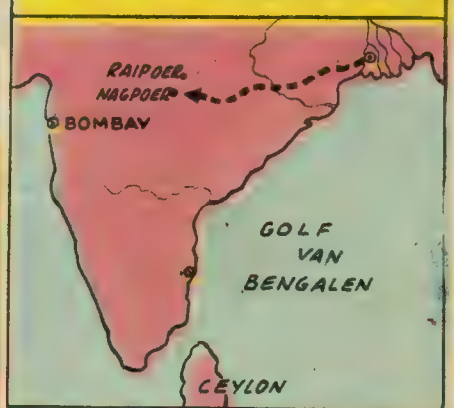
ARME TAPIR! JE VERHAAL IS VAN A TOT Z VERZONNEN!

MAAR IK ZEG JE DAT DIE TWEE MANNEN
IETS UITBROEDEN TEGEN DE MAHARADJA EN
ONS...

DAAR HEB JE HET! H'J BEGINT
WEER TE JLEN! DAT KOMT
VAN DE SCHOK!

...EN NOG TWEE DAGEN RIJDT DE TREIN
VOORT DOOR HET ONMETELIJKE INDIA...

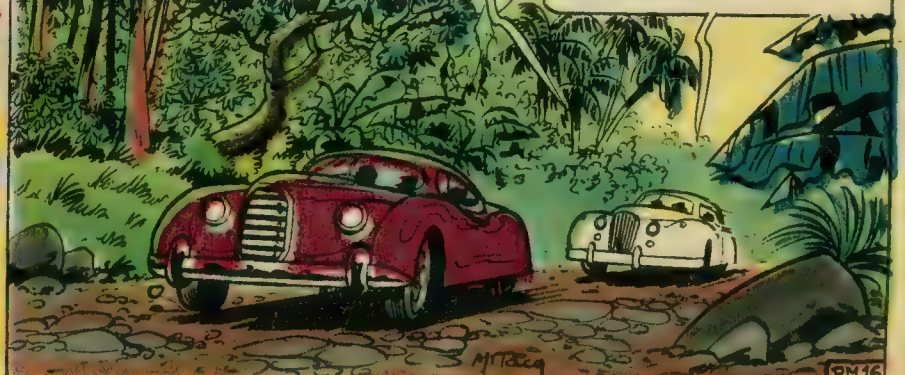
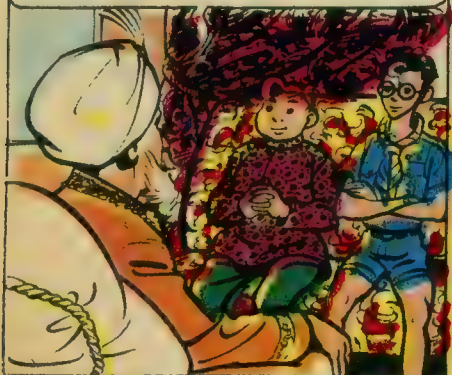

WE NADEREN HET EINDPUNT... AAN HET STA-
TION STAAN AUTO'S KLAAR... OVER EEN PAAR
UUR Z'JN WE IN M'JN RIJK...

EN WEI DRA...

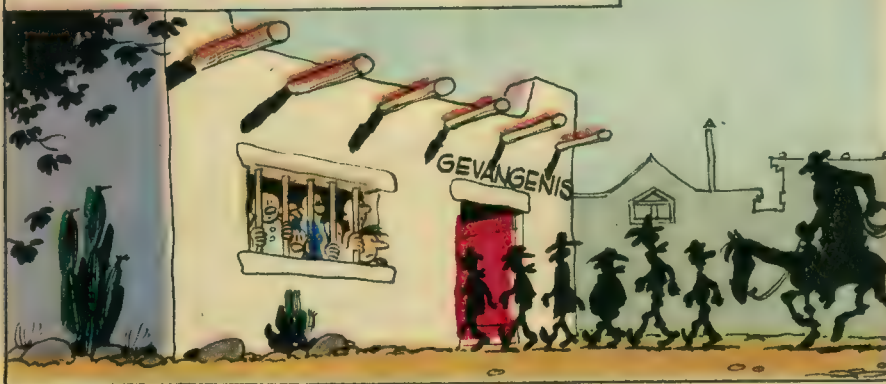
HEB JE DAT GEZIEN? DIE
KWAJONGENS VERLATEN JE
NEEF NIET MEER!

WAT EEN BELEDIGING! M'J IN DE
TWEDE WAGEN LATEN! ZE VER-
DRINGEN ME. DAT MOET UIT Z'JN,
EN VLUG OOK!...

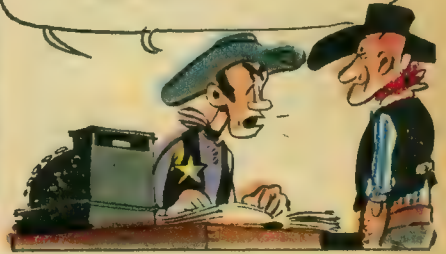
EEN INRICHTING IN FRONTIER CITY VAART WEL BIJ HET NIEUWE BESTUUR...

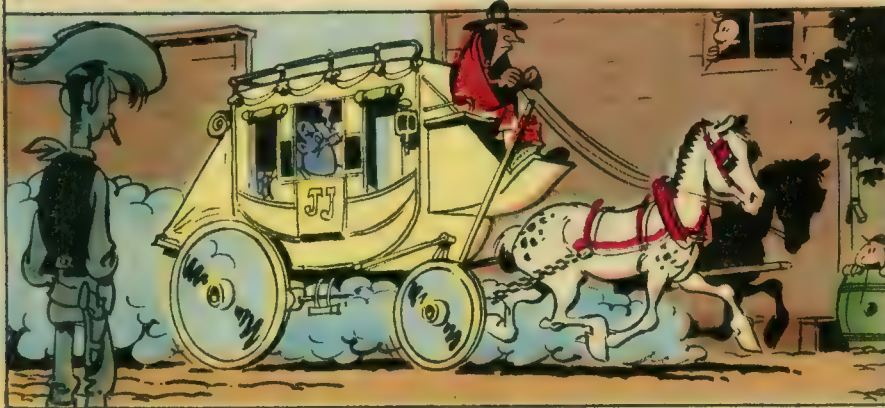
WEL, ZEVEN DAGEN BROMMEN AD 5 DOLLAR PER DAG DAT IS 35 DOLLAR...

JA, MAAR...

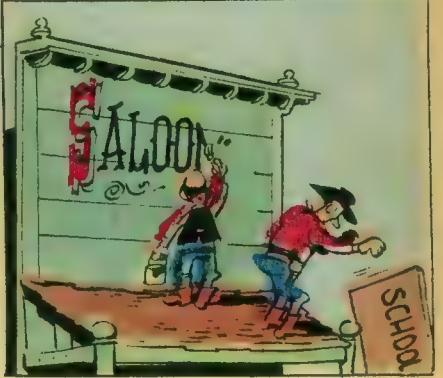
JA ZEKER! OF MOET DE STAAT SOMS JE PENSIOEN BETALEN?

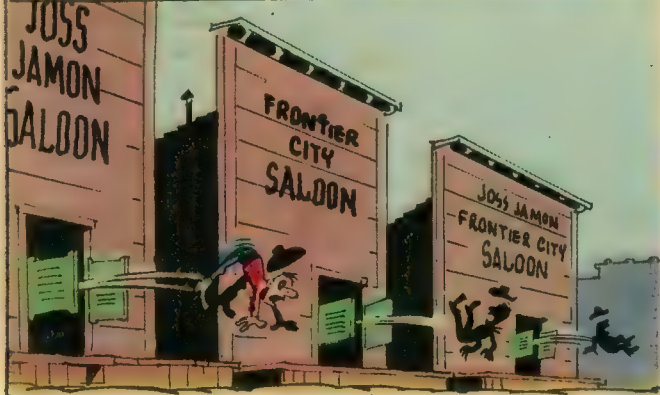
EN TERWIL DE HEERSER VAN DE STAD OVERAL SCHRIK AANJAAGT...

WORDT FRONTIER CITY AL RAG DE MEEST VERLOPEN STAD IN HET WESTEN...

SPEELHOLEN EN RELLETJES ZIJN AAN DE ORDE VAN DE DAG...

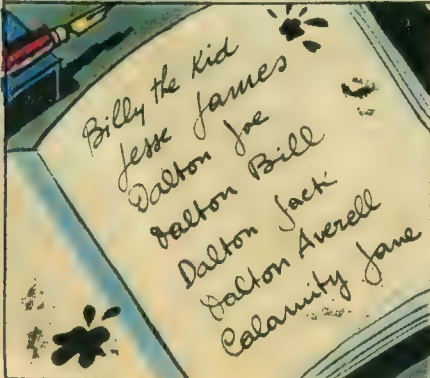
DE ROEP VAN FRONTIER CITY LOKT WELDRA ZONDER-LINGE BEZOEKERS AAN...

ALS WIJLEN ONZE NEVEN ER NOG WAREN, HADDEN ZE ZICH HIER KOSTELUK VERMAAKT!

LATEN WIJ HUN NAAM ONVERGANKELIJK MAKEN!

HET GASTENBOEK IN HET HOTEL VERMELDT ROEMRUCHTE NAMEN...

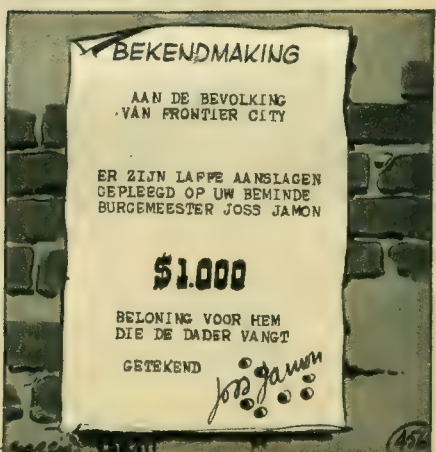
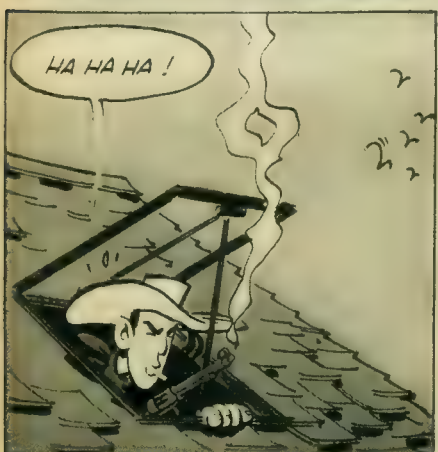
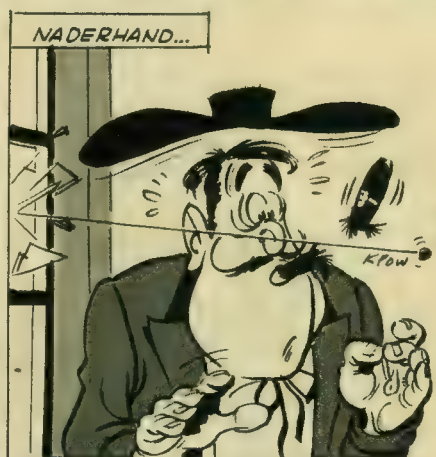
SLECHTS EEN ENKELE MAN DROOMT ER NOG VAN IN HET ONGELUKKIGE STADJE EERBIED VOOR DE WET EN VOOR HET FATSOEN AF TE DWINGEN...

OFSCHOON HET SOMMIGE MENSEN VOOR DE WIND GAAT.

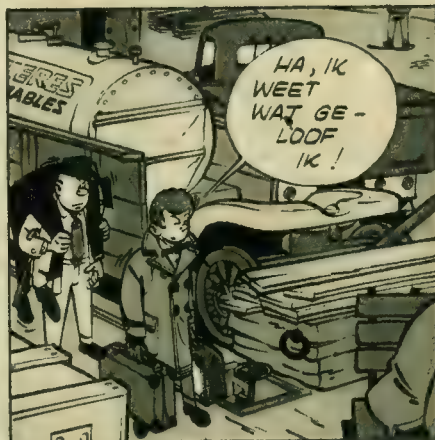

GUUS SLIM

door

(Wordt vervolgd.)

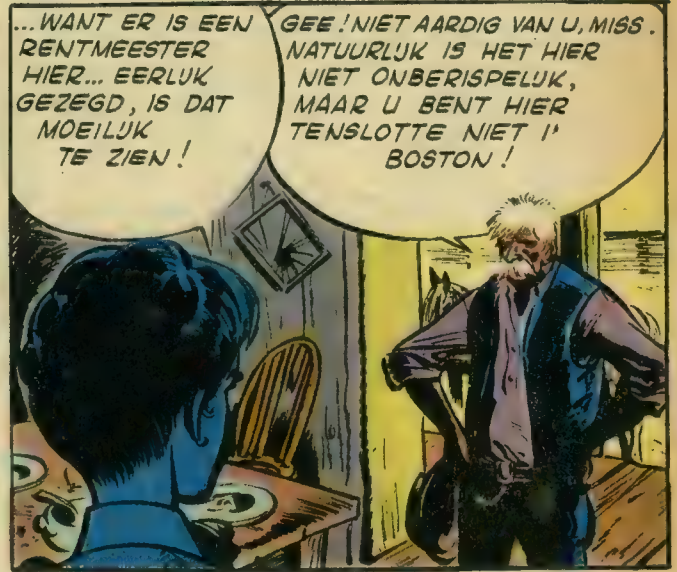
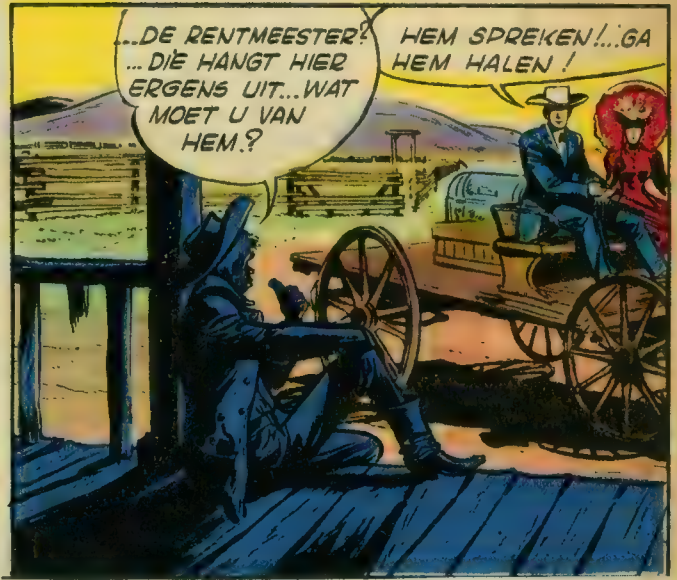
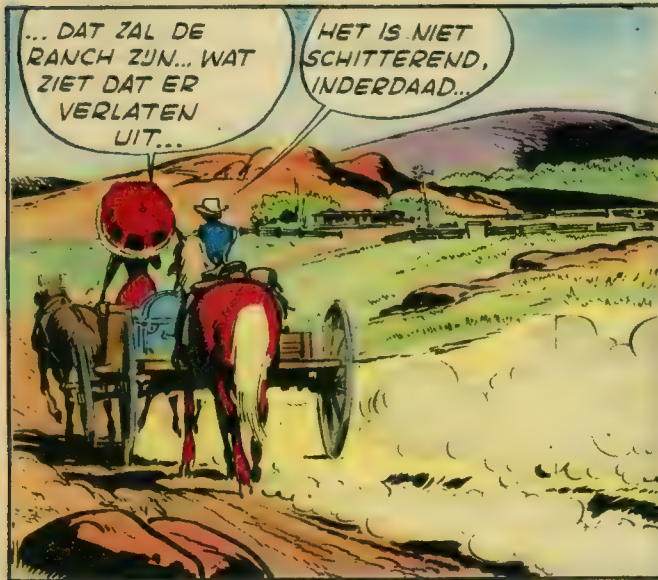
De ONGELUKSRANCH

DOOR GILLAIN ★

★ EEN NIEUW AVONTUUR VAN JERRY SPRING

(Wordt vervolgd.)

OP OLIFANTEN- JACHT

SACHER, JE HEBT ONS
AL GENOEG LAST BEZORGD.
MAAK DAT IK GEEN SPJT VAN
MIJN HOUDING HOEF TE
HEBBEN.

NA EEN MARS VAN TWEE WEKEN DOOR DE UITLOPERS VAN HET MAANGEGERGTE KOMT
DE GROTE VALLEI IN ZICHT...

HEER, DAAR LIGT DE GROTE VALLEI. LEEUWMAN ZEGGEN
HIER VEEL OLIFANTEN STERVEN.

VADER, NA ZOVEEL DAGEN
ZIJN WE BIJNA
AAN HET DOEL!

BESTE JONGEN,
JUICH NIET TE
VROEG...

ROOK IN VALLEI NIET GOED.
MISSCHIEN GROTE BRAND...

VOOR ALLE ZEKERHEID STOPPEN ROBERT EN ZIJN
REISGENOTEN BIJ EEN VJVER EN KIJKEN DAAR
DE KAT UIT DE BOOM.

HIER KAN DE BRAND
ONS NIET DEREN.

MAAR DE WIND DRAAIT EN DE VLAM-
MEN NADEREN SNEL DE VJVER. DE DIEREN
VLUCHTEN IN WILDE WANORDE.

HET WERD TIJD... ANDERS
WAREN WE GEROSTERD.

DE BRAND VERWIDERT ZICH
TENSLOTTE VAN DE VJVER WAAR
ZIJ EEN TOEVLUCHT HADDEN
GETOCHT.

MOCHT EEN DIER SOMS HET
WATER WILLEN INHOLLEN,
SCHIET ER DAN MAAR
OP LOS. DE VJVER IS
VEEL TE KLEIN.

EN DE KARAVAAN TREKT VOORT DOOR EEN
TROOSTELOOS LANDSCHAP.

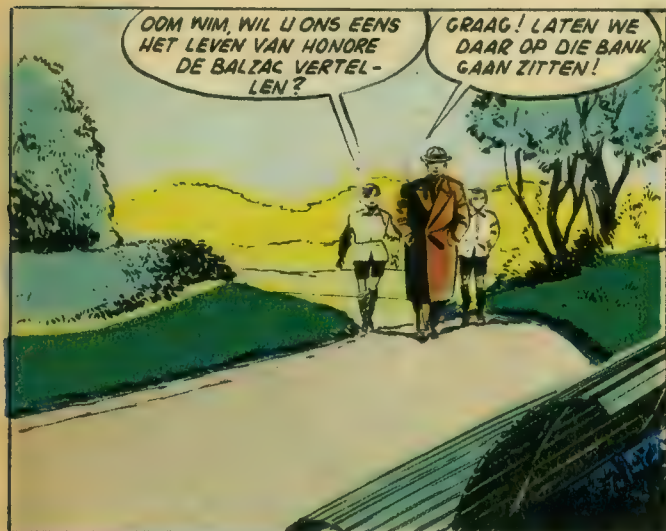
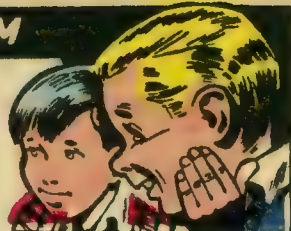
HET STILLE WOUD door Remacle

Honoré de Balzac

OOM WIM, WIL U ONS EENS HET LEVEN VAN HONORÉ DE BALZAC VERTELLEN?

GRAAG! LATEN WE DAAR OP DIE BANK GAAN ZITTEN!

DE BALZAC IS OP 20 MEI 1799 UIT EEN EENVOUDIGE FAMILIE TE TOURS GEBOREN. H'J GAAT SCHOOL OP HET COLLEGE TE VENDÔME. ALS H'J 12 IS...

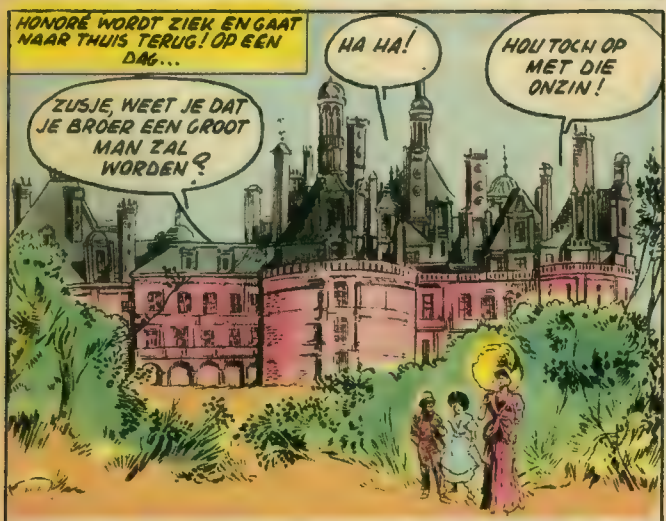
WAT DOE JE DAAR?

IK SCHRIJF EEN VERHANDELING OVER DE WIL!

DIT EERSTE WERK WORDT VERBEUROVERKLAARD, DE SCHRIJVER STRENG GESTRAFT...

SINDS IK HIER LEERLING BEN, LEEF IK IN EEN KERKER! IK BEN NIET GEBOREN VOOR DAT GEDRIL: VOORWAARTS, MARS! EEN! TWEE!...

HONORÉ WORDT ZIEK EN GAAT NAAR THUIS TERUG! OP EEN DAG...

ZUSJE, WEET JE DAT JE BROER EEN GROOT MAN ZAL WORDEN?

HA HA!

HOUD TOCH OP MET DIE ONZIN!

LATER VESTIGEN DE BALZACS ZICH IN PARIS. HONORÉ WORDT NOTARISKLERK, MAAR...

VADER, IK WIL GEEN NOTARIS ZIJN! MEN KAN EEN GROOT SOLDAAAT WORDEN OF EEN GROOT DICHTER, MAAR GEEN GROOT NOTARIS! EN IK WIL GEEN BERDEP WAARIN IK NIET GROOT KAN WORDEN!

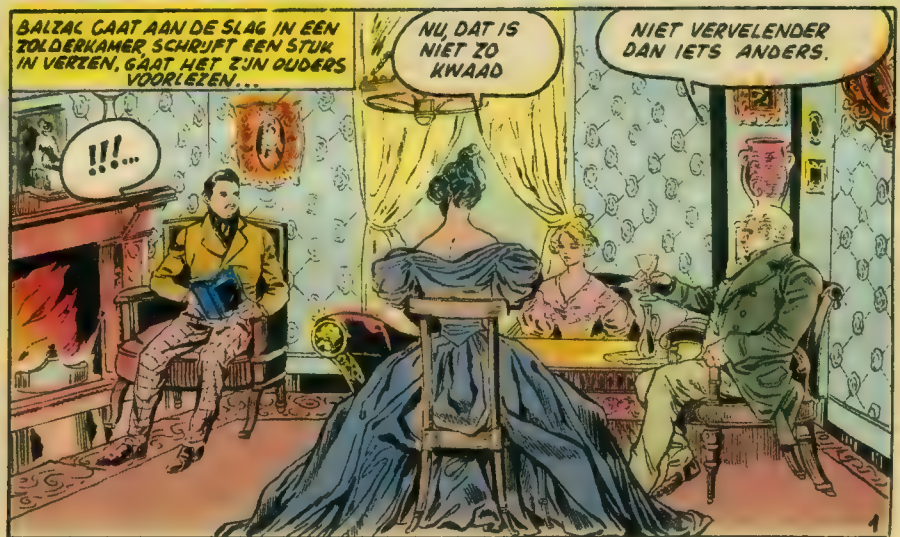
WEL DAN MOET JE MAAR HET HUIS UIT!

ALS H'J HEENGAAT...

HERINNER JE EEN DING: IN HET DOOR JOU GEKOZEN VAK KAN MEN KONING OF KNECHT WEZEN...

IK ZAL EEN KONING ZIJN!

BALZAC GAAT AAN DE SLAG IN EEN ZOLDERKAMER, SCHRIJFT EEN STUK IN VERZEN, GAAT HET ZIJN OUDERS VOORLEZEN...

!!!...

NU, DAT IS NIET ZO KWAAD

NIET VERVELENDER DAN IETS ANDERS.

HIJ SCHRIJFT VERSCHILLENDE WERKEN ONDER
DIVERSE SCHUILNAMEN...

GEEN ROOIE
CENT MEER! MIJN PEN
BRENGT NIETS OP. IK
VESTIG ME
ALS DRUKKER!

EEN TUDJE
LATER...

PROSPECTUS-
SEN VOOR
PILLETJES!
WAT EEN ACHTER-
UITGANG!

BALZAC IS EEN GE-
TOELIC, GOED ARTIST,
MAAR EEN ONHAN-
DIG ZAKENMAN...

MIJN KLANTEN BE-
TALEN NIET. DE ZA-
KEN GAAN SLECHT!
MIJN SCHULDEN LOPEN
OP! WAT ZAL ER
VAN ME WORDEN?

ALS U ONS NIET
TERSTOND BETAALT,
WERKEN WE
NIET MEER!

EINDELIJK ONT-
MOET BALZAC
EEN GOEDE
ZIEL...

BESTE VRIEND, IK LEEN
JE GELD OM JE SCHULD-
EISERS AF TE BETALEN..
MAAR EEN RAAD: GA
UIT DE HANDEL!

HIJ AARZELT NIET EN KEERT NAAR
DE LETTERKUNDE TERUG. MET "DE
CHOUANS" MAAKT HIJ EEN ZEKERE
NAAM, DIE AFGUNST WEKT.

HIJ HEEFT
TALENT,
NIET?

JA, MAAR FOEILE-
LIJKE BLAUWE
KOUSSEN...

EENS VERTROUWT HIJ ZIJN ZUSTER TOE...

IK ZAL PAS IN DE LETTE-
REN ERKENND WORDEN ALS
IK EEN OVERHEERSENDE PLAATS
'NNEEM. WIE BEVIT ER DE
MONT BLANC?

HIJ HOUDT VAN GRAPPEN. ALS ZIJN STUK "VAUTRIN" AF IS VRAAGT HIJ ZIJN VRIENDEN, GAUTHIER, GOZLAND EN LASSAILLY TE ETEN...

HA HA! IK ZAL JE MIJN STUK VOORLEZEN. DAARVOOR HEB JE EEN GEZOND OORDEEL NODIG. LIJEN MAKEN SCHERP-ZINNIG...

HE, ALLES SMAAKT NAAR LIJEN! HET LIJKT HAAST OF IK ZELF EEN LIJ WORD!

"VAUTRIN" WORDT 14 MAART 1840 OPGEVOERD. HELAAS, IN HET VIERDE BEDRIJF...

O, DIE ACTEUR AAPT ONBESCHAAMD MIJN VADERS UITERLIJK NA. DAT IS EEN SCHANDAAL!

DE VOLGENDE DAG...

DE KONING HEeft JE STUK VERBODEN. DE KROONPRINS HEeft HEM VERZEKERD DAT DE ACTEUR LEMAITRE MET ZIJN HOOFDEKSEL WILDE SPOTTEN.

IK VERWACHTTE ZOVEEL VAN HET STUK.

DE VOLGENDE WEEK...

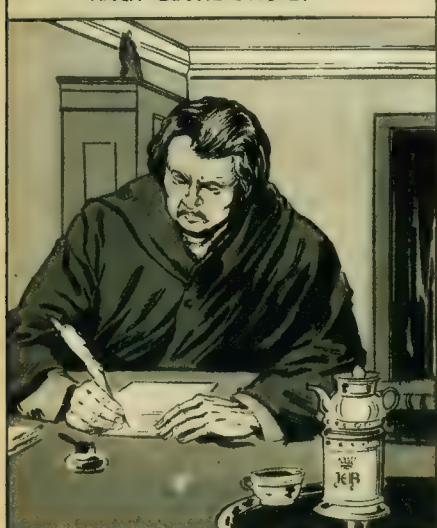
VAT MOED! BIJ ZO'N KLEIN-ZIELIGHEID MAG JE NIET STILSTAAN. DANTE HEeft DE GODDELIJKE KOMEDIE GESCHREVEN, JIJ SCHRIFT DE MENSELIJKE...

...DE MENSELIJKE KOMEDIE... HIJ HEeft GELIJK! DAT IS EEN TITEL VOOR MIJN VERZAMELWERK!

VAN NU AF DOET HIJ ALLES TEGELIJK. MET KOFFIE HOUDT HIJ ZICH WAKKER EN HIJ WERKT ALS EEN BEZETENE IN DE NACHTELIJKE STILTE.

MAAR INEENS STORT DAT MACHTIGE LICHAAM IN. BALZAC KRUGT EEN KLEINE BEROERTE. GEEN WONDER: ZEVEN BOEKEN EN EEN MASSA ARTIKELN IN EEN JAAR TIJD.

MIJN TWEEDE LEUNSTOEL IS PAS GESNEUVELD. IK HEB MET LICHAAM EN ZIEL GEZWOEGD!

ARME HONORÉ MAAR GOED DAT HIJ EEN NUTTeloos BEROEP HEeft, HIJ KAN TOCH NIETS!

AMPER IS H'J BETER OF H'J KEERT
NAAR PARYS TERUG. ZIJN ONGEBREI-
DELDE FANTASIE GEEFT HEM EEN
VROLIJKE KUK OP HET LEVEN. IN
ZIJN SOMBERE LANDHUISJE IS H'J
VERRUKT OVER 80 CM HOGE BOMEN.

WAT ZIJN DIE
MOOI! EN ZE ZIJN
ENORM, ZE
BELETEN ME MIJN
HOND TE ZIEN!

CARLOS LAFOND

MAAR H'J BLIJFT ARM.
OP EEN AVOND...

IK WEET EEN ZAAK DIE
VAN BELANG VOOR JE
KAN ZIJN! DE ONTGIN-
NING VAN EEN ZILVER-
MIJN OP SARDEINIE.

DAT ZOU
EEN EINDE
AAN MIJN
GELOZORGEN
MAKEN!

H'J HEEFT SOMMIGE SCHUL-
DEN AFGELOST, MAAR
STAAT NOG IN HET KRUT...
VOL HOOP GAAT H'J WEG...

WAT JE ME DAAR VER-
TELT IS GEWELDIG!

PRACHTIG!
BEDANKT VOOR
DE TIP!

HELAAS, DE ZORGE-
LOZE BALZAC HEEFT
TE VEEL GEBAB-
BELD...

HET SPIJT ME, MENEER.
DE ZAAK IS VANMOR-
GEN AL BEKLONKEN
MET EEN GENUEES.
DIE HAD HET IN
EEN HERBERG
GEHOORD.

BALZAC
KEERT
MOEDELLOS
TERUG.

IK HEB MIJN LAATSTE
DUITEN, UITGEGEVEN! NU
BEN IK ARMER DAN
DOIT!

DAT VALT NET SAMEN MET
DE OMWENTELING IN 1848.
DE KONINGSGEZINDE BALZAC
GAAT NAAR DE TUILERIEËN...

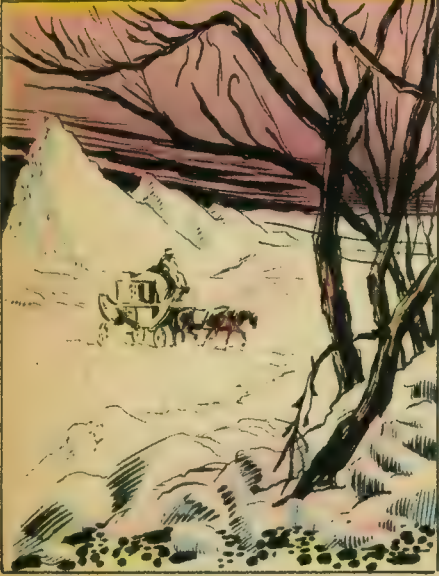
BALZAC!
WAT DOE
J'J HIER?

IK KOM EEN RELIKWIE VAN HET
ECHTE FRANKRIJK ZOEKEN:
EEN LARIE FLUWEEL
VAN DE TROON!

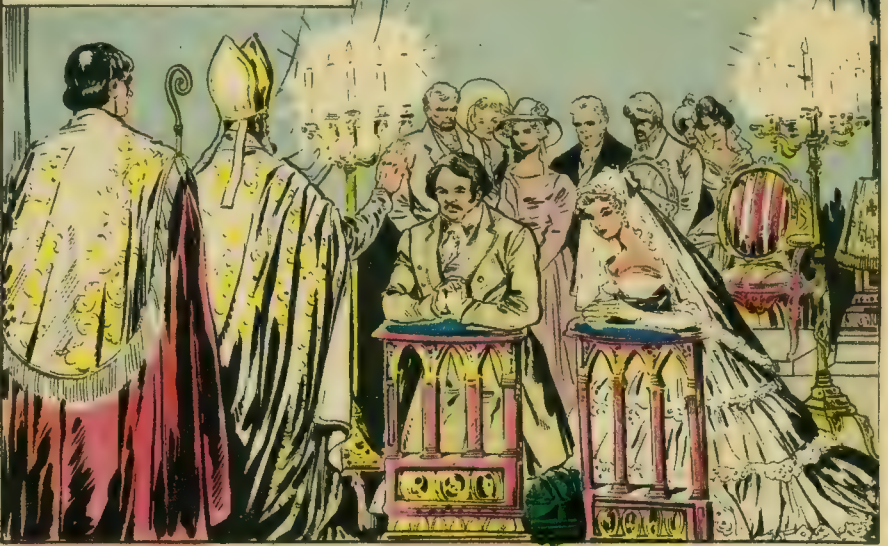

HU GAAT IN DE OEKRAÏNE VAN ZIJN ZORGEN
UITRUSTEN.

14 MAART 1850 TROUWT HU MET
EEN VAN ZIJN LEZERESSEN, GRAVIN
EVELINA HANSKA...

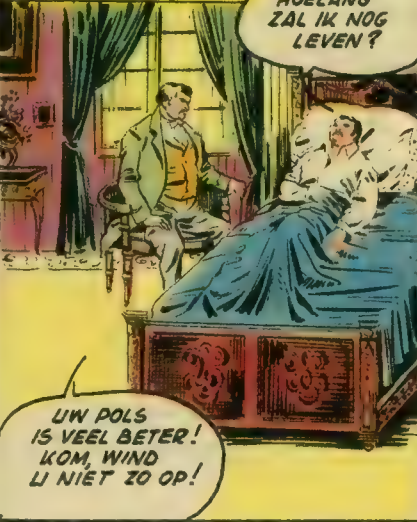
MAAR DE ZIEKTE
DOET HAAR WERK...

IK BEN VERLO-
REN, DAT WEEET IK.
TOCH ZOU IK NAAR FRANK-
RIJK TERUGWILLEN EN
'E PARIS IN DE LENTE
LATEN ZIEN...

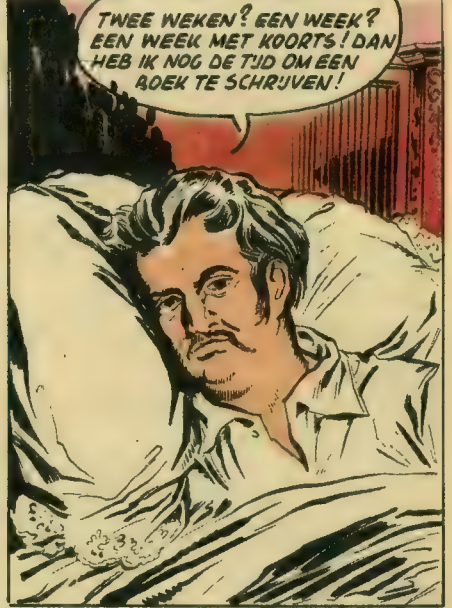
EVEN KNAAPT HU OP WAAR-
DOOR HU ZIJN WENS VERVUL-
LEN KAN, MAAR WELDR
VERERGET ZIJN KWAAL...

DOKTER,
HOELANG
ZAL IK NOG
LEVEN?

UW POLS
IS VEEL BETER!
KOM, WIND
LI NIET ZO OP!

TWEE WEKEN? EEN WEEK?
EEN WEEK MET KOORTS! DAN
HEB IK NOG DE TIJD OM EEN
BOEK TE SCHRIVEN!

DE VOLGENDE MORGEN, OP 17 AU-
GUSTUS 1850 OVERLIJDT DE
BALZAC ONDER HEELSE PIJNEN.
BIJ ZIJN BEGRAFENIS ZEGT DE
MINISTER VAN BINNENLANDSE ZA-
KEN TEGEN VICTOR HUGO...

HU HAD
TALENT
NIET?

ZEGT U LIEVER:
"GENIE",
EXCELLENTIE!

ZO LEEFDE DE MAN DIE DE
NAPOLEON DER LETTEREN
WAS, MAAR NOOIT ONTTOOND
IS EN GEEN WATERLOO
HEEFT BELEEFD!

SCHIET NIET ! HET IS EEN KIND !

THOMAS keek de huifkar na tot hij haar niet meer zag. Gedurende dagen was hij met de overbeladen kar meegeleden. Er zaten een vrouw en drie kinderen met hun hele hebben en houden in.

De vrouw ging haar man achterna, die rijkdom en geluk in Californie hoopte te vinden. Het praatje deed de ronde, dat het Oosten een goudbronnetje was. De vorige dag waren ze echter twee ruiters tegengekomen. De

beide mannen waren volkomen uitgeput. Ze vertelden, dat ze honger en armoede hadden geleden en niets hadden gevonden...

Ze waren weer op weg naar de stad Boston. Ze hadden er schoon genoeg van nog langer in de miserie te zitten.

De oude Nathaniel, die de kar bestuurde, had zich niet laten beïnvloeden door de verhalen van de ruiters.

— Ik ga toch door! had de oude man gezegd.

Hij zou het fortuin vinden en zijn vrouw en drie kinderen een beter leven bieden.

Thomas was ook op zoek naar een beter leven, maar verlangde geen fortuin. Als hij maar een huisje en een stuk grond had, dan was hij al lang gelukkig!

Eerst had hij ook goud willen zoeken. Maar de woorden van de twee mannen hadden hem van gedachten veranderd. Hij had tegen Nathaniel gezegd:

— Ik wil niet verder. Ik ga hier de grond bebouwen!

Heel lang, zonder een woord te zeggen, had de oude man Thomas aangekeken. Toen had hij gemompeld:

— Goed, mijn vriend! Het is je recht... Maar ik ga door. Nietwaar, Nellie?

De magere, vermoeide vrouw had, zoals gewoonlijk, toegevend geknikt.

De kar vervolgde haar reis. Thomas bleef alleen met zijn paard achter.

Langzaam reed hij de weg op in tegenovergestelde richting. Dezelfde weg, die hij gisteren had bereden. Af en toe stapte hij van zijn paard om een handvol aarde door zijn vingers te laten glijden.

Hij sloeg zijn tent vlak bij een riviertje op. Een paar passen daar vandaan was een struik, waarvan hij de takken zou kunnen gebruiken voor zijn tent.

Twee maanden later had hij een hutje van ronde boomstammen gemaakt. Hij had geen paard meer. Hij had het geruild tegen een ploeg, zaad en enige gereedschappen. Dit had hij gedaan met emigranten, die voorbij

trokken. Hij was begonnen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat de rijke aarde om te ploegen. En op een avond floot een pijl langs zijn oren en kwam voor zijn voeten neer. Bliksemsnel greep hij naar zijn geweer, dat hij altijd bij zich had. Hij zocht, van waar de pijl kwam. Maar het was verloren moeite, want de avond was gevallen en hij zag niet veel meer. Thomas trok zich terug in zijn hut en sloot alles goed af.

De Indianen hadden er een handje van. afgelegen hutten te overvallen of de inzettenden van de karren te vermoorden... De meesten haatten de blanken. Deze hadden al zo vaak hun gebied in beslag genomen. Zo namen ze wel eens bloedig wraak op onschuldige en vredelievende emigranten.

Toen het helemaal ochtend was, lieten de Indianen niets meer van zich horen. Thomas was tot het uiterste gespannen, toen hij zijn hut uitliep. Zijn handen omklemden zijn geweer...

Hij liep naar zijn akker en begon te werken. Hij was nauwelijks een half uur bezig toen één stem hem uit zijn gepeins deed opschrikken.

— Ohé, ohé! Hoe gaat het jongen? Je bent hard aan het werk zie ik!

Het was een oude man met een baard. Hij droeg een grote strooien hoed en zijn karabijn hing onverschillig aan een riem om zijn hals. Hij keek met grote aandacht naar de sporen, die de ploeg van Thomas had gemaakt.

— Uitstekende grond, hé! sprak hij. Ik ben ook van plan hier te komen leven... als je mij tenminste als buur wilt hebben.

— Waarom niet? zei Thomas, helemaal op zijn gemak gesteld door de vriendschappelijke toon, waarop de man sprak. Er is hier genoeg grond om iedereen tevreden te stellen... en een beetje gezelschap kan ik best gebruiken!

— Is het hier rustig? Zijn er geen Indianen? vroeg de oude man.

— Dat is het hem juist! Ik denk van wel!

En Thomas vertelde hem het geval van de vorige dag. Hij was nog niet uitverteld, toen er weer een pijl langs hen heen ruisde. Onmiddellijk wierpen de beide mannen zich plat op de grond. De pijl kwam uit het bosje. Al kruipend werkten de mannen zich naar de bomen. Het geritsel van bladeren wees er op, dat de vijand de benen wilde nemen. Thomas stond op en rende weg, gevolgd door de oude man.

— Stop! zei de laatste.

Verbaasd hield Thomas stil.

— Buk je... vlug!! schreeuwde de oude man weer. En fluisterend erachter: Hij heeft ons willen hebben. Hij is nog niet verdwenen en is nog hier. Hij wacht het juiste moment af, om ons de keel af te snijden...

— Denk je, dat hij alleen is? vroeg Thomas.

— Daar ben ik vast van overtuigd! Want als er meer zouden zijn, waren

we al lang aangevallen. Die duivels schieten op iedereen, die een hoed draagt!

Ergens in de bomen zat een vogel vrolijk te tjilpen en trok zich niets aan van het drama, dat zich beneden hem afspeelde. Thomas gluurde naar boven om naar het beestje te kijken. Tegelijkertijd zag hij een... gebruind lichaam op een tak zitten. Hij zat nauwelijks een twintig meter van hen af. De oude man had de blikken van Thomas gevolgd en schrok zich een aap toen hij de Indiaan ook zag.

— Daar is hij! schreeuwde hij.

Hij hield zijn geweer al aan zijn schouder, toen Thomas hem tegenhield.

— Niet schieten! Het is maar een kind!

Het was inderdaad nog maar een kind, niet ouder dan twaalf jaar. Thomas richtte toen heel langzaam zijn geweer op de jongen.

— Je... je... gaat toch niet op dat kind schieten? stotterde de oude.

Als antwoord trok Thomas aan de haan. Onmiddellijk sprong hij op en liet zijn geweer op de grond vallen...

Hij had niet op het kind gemikt, maar alleen op de tak, waarop het zat. De tak brak af. Thomas stond onder de boom, zijn armen wijd uit om het kind op te vangen. Met open mond had de oude man naar dit tafereel gestaard. Thomas ving de jongen op, die wél zag van drift. Hij zette hem voorzichtig op de grond, raapte de boog op en gaf het de jongen met de ernst van een krijger. Daarna trok hij zich terug.

De jonge Indiaan stond als verstart van verbazing. Dat had hij beslist nooit verwacht van de jonge blanke man.

Toen Thomas weer naast de oude man stond, hoorde hij dat de jongen hem riep.

Thomas keerde zich onmiddellijk om. De Indiaan gaf hem een teken

van afscheid en vriendschap. Daarop verdween hij in de bossen...

De oude kwam weer tot zichzelf en vroeg verward:

— Waarom heb je hem toch laten gaan?

— Omdat ik geen vijanden wil maken! zei Thomas. Ik had hem natuurlijk ook als een kind kunnen behandelen maar ik vond het beter hem als een krijger aan te pakken. Want ik weet zeker, dat hij ons nief heeft willen doden. Je zag toch, dat de pijlen telkens voor onze voeten neerkwamen! Hij heeft ons willen weggagen omdat hij net zo bang voor ons is, als wij voor hun! Dat is alles. Nu weet hij, dat ik geen vijand ben en zal hij vaak terug komen, zonder kwade bedoelingen!

En zo gebeurde het ook. De Indiaan kwam terug. Hij leefde helemaal alleen in de bergen, had geen ouders of vrienden. In het begin was hij erg verlegen en bleef op afstand van Thomas. Deze keek express niet naar de jongen. Zo gingen er dagen voorbij. Totdat de jongen heel dicht bij kwam.

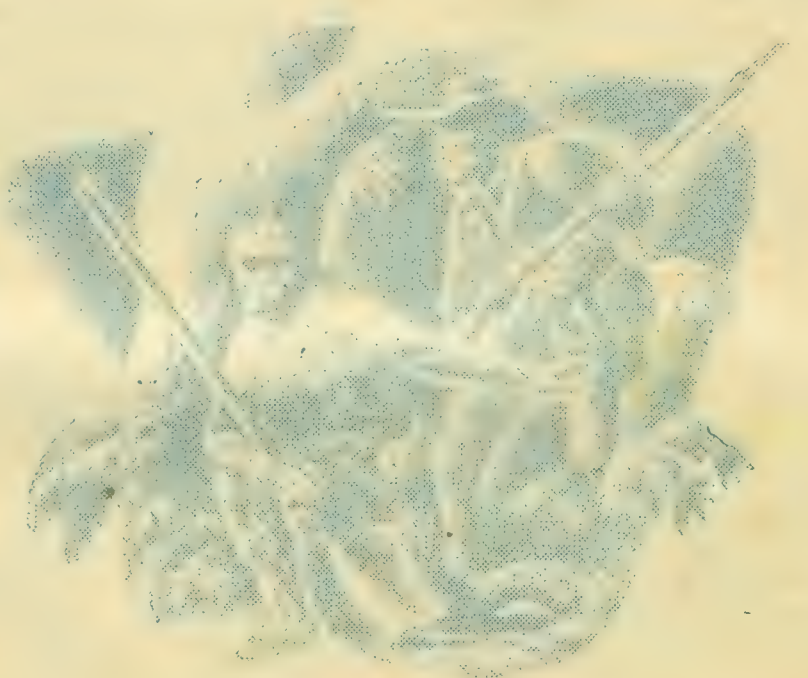
De dag, dat Thomas zijn oogst binnenhaalde, liet hij een schoof staan. Het was zijn bedoeling, dit aan de jonge Indiaan te geven. Hij gaf de jongen een teken van «Neem, die is voor jou!...»

De oude man, de buur van Thomas, keek in de verte toe. Hij zag, hoe de jonge Indiaan de schoof wegnam en ermee de bossen introk.

— We hebben nu een vriend er bij, zei Thomas 's avonds blij tegen zijn oude vriend, toen ze samen een pijpje hadden opgestoken.

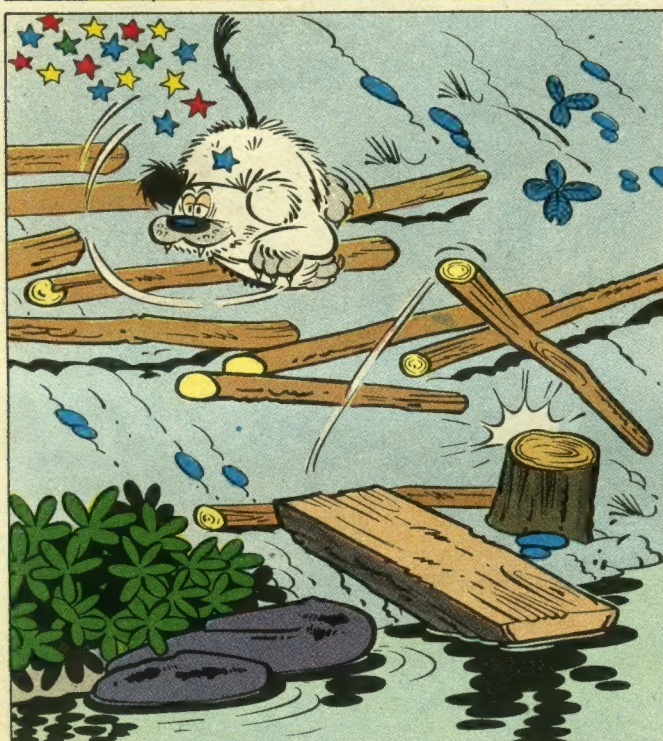
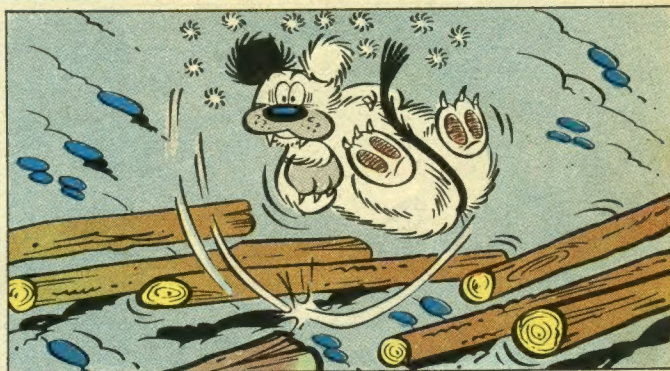
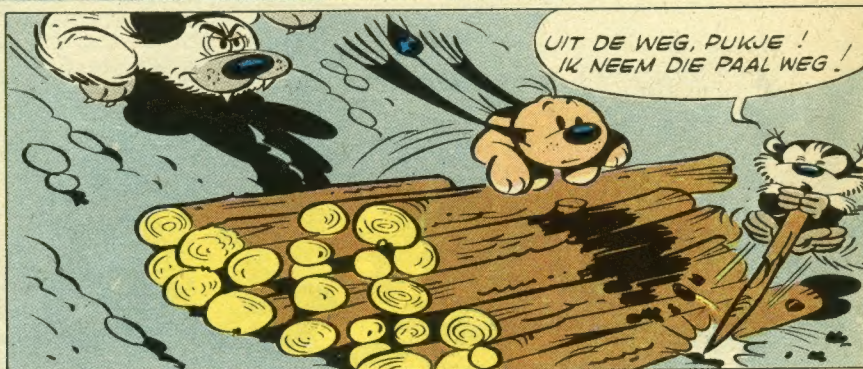
— Ja, we hebben een vriend erbij, mompelde de oude man. Dat ik op mijn leeftijd nog van zo'n jong broekje als jij moet leren, dat je vrienden alleen kan vinden door goed te zijn... Ik ben je daar dankbaar voor, Thomas!

Eric HAST.

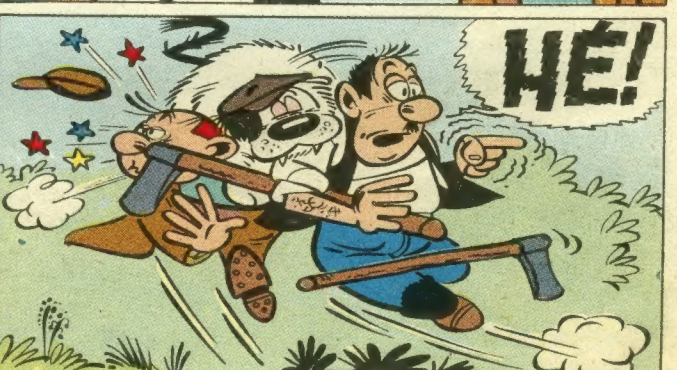
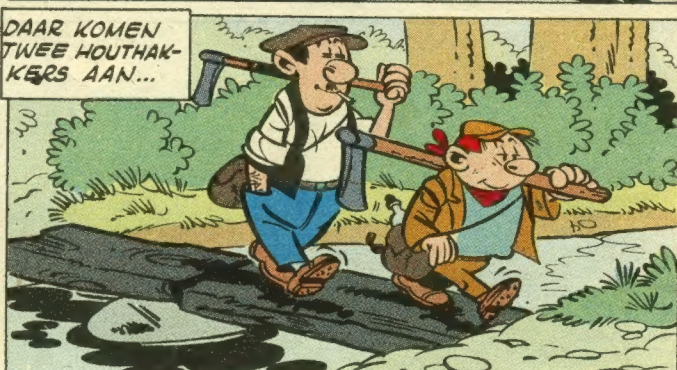
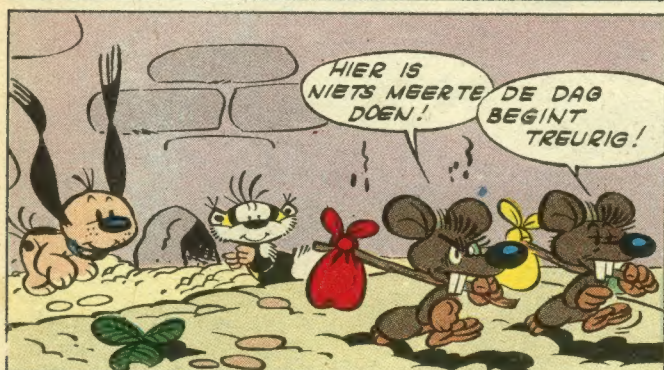
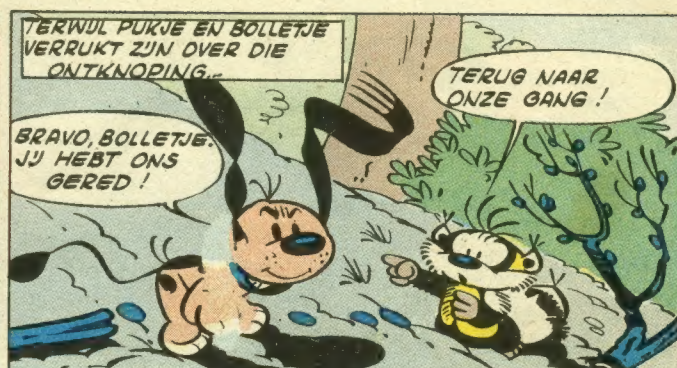

HET STILLE WOUD door REMACLE

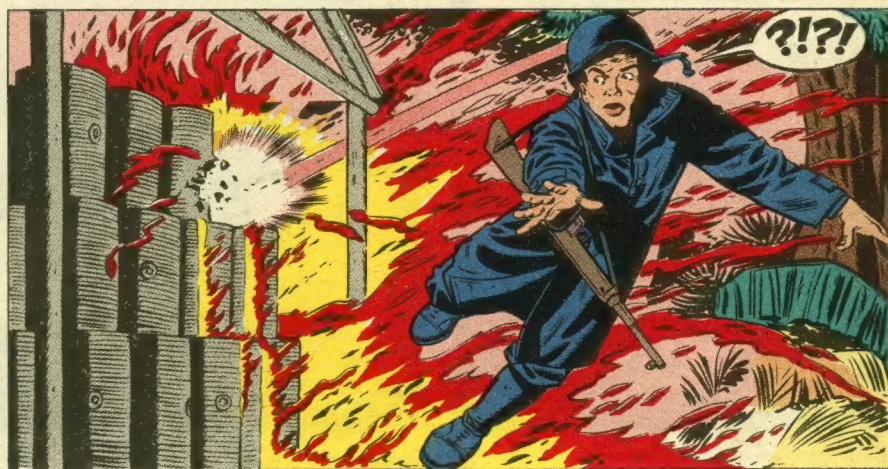
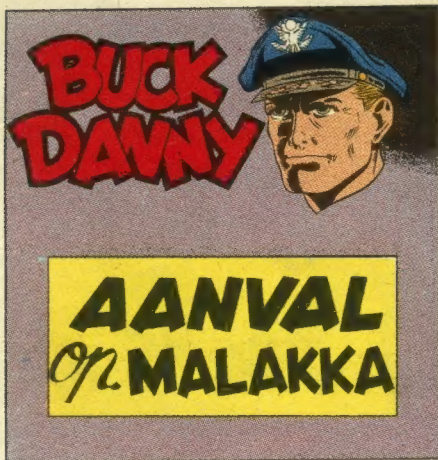

HET STILLE WOUD door REMACLE

ALS ER OP HET EILAND EEN GEHEIME ZENDER BESTAAT DIE DE VJAND INLICHT OVER AL ONZE BEWEGINGEN, DAN ZULLEN WE HEM TENSLOTTE WEL OPSPOREN EN DOOR RADIOGONIOMETRIE BEPALEN WAAR HI STAAT!

HET VERVELLENDE IS ALLEEN DAT DIT LANG KAN DUREN. VOORAL ALS DE BANDIETEN OP DE ULTRA-KORTE GOLF UITZENDEN. DIE IS ZO WISSELVALLIG.

DE VOLGENDE DAG AL GAAN DE PATROELJES WEER DOOR, ONDANKS HET SLECHTE WEER.

NOG STEEDS GEEN VERDACHTE BOOT AAN DE HAAK TE SLAAN.

GEDULD... DE DOKTER VINDT HET GOED DAT IK WEER GA VLIEGEN. WE BEREIKEN TENSLOTTE TOCH WEL EEN RESULTAAT!

DE VOLGENDE AVOND...

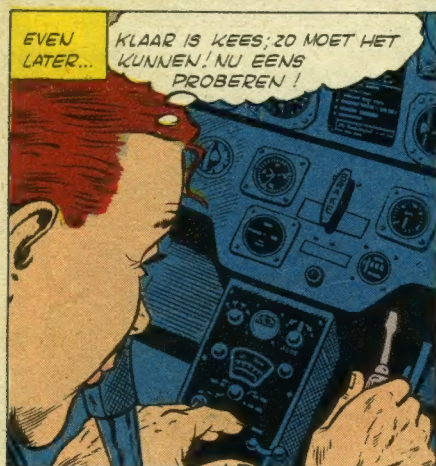
IK KRUG GENOEG VAN DIT AFGELEGEN OORD. JE KAN HIER NIET EENS EEN GOEIE JAZZ-UITZENDING HOREN. OM GEK TE WORDEN. IK ZAL EEN RADIOTECHNICUS OPZOEKEN. DIE WEEET ER MISSCHIEN WAT OP!

EEN TRUCJE? JA, HOOR... IK ZAL JE EEN PAAR KRISTALLETJES VOOR JE BOORDRADIO BEZORGEN. ALS JE DE FREQUENTIE VERANDERT EN EEN BEETJE GELUK HEBT DAN KUN JE MANILLA KRUGEN!

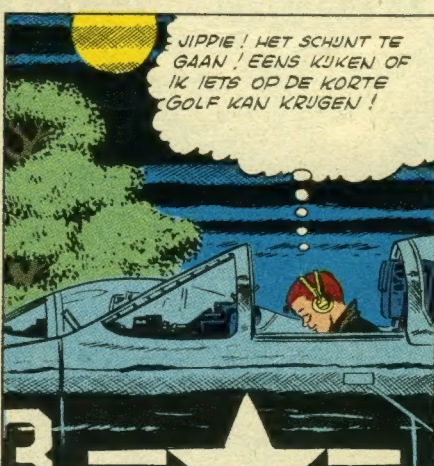

HA, EEN REUZE IDEE! IK GA HET DADELJK PROBEREN. DANK JE, MIKE!

EVEN LATER...

KLAAR IS KEES; ZO MOET HET KUNNEN! NU EENS PROBEREN!

E JIPPIE! HET SCHIJNT TE GAAN! EENS KUKEN OF IK IETS OP DE KORTE GOLF KAN KRUGEN!

NA DIT CONCERT VAN TIOEIOEWIET... HOORT U...

PERFECT IS HET NIET, MAAR MISSCHIEN VANG IK IETS ANDERS OP!

TIOEIOEWIET... DOOR ARTIE SHAW... HIER IS HET GEEN ENKEL Vlieg TUIG OPGESTEGEN VANAVOND...

WAT EEN RARE TITEL! DAT LIEDJE KEN IK NIET!

BUJA GEEN ZICHT... ELKE START... TIOEIOE... VERHINDEREN VANDAAG... TII... BLUF AAN HET TOESTEL... IN GEVAL VAN ONRAAD... TIOE... GEWONE SEIN...

HE... WAT?

GOD!... DAT STATION HEB IK DOOR INTERFERENTIE OPGEVANGEN... EN... HET IS DE GEHEIME ZENDER DIE ONS BESPIONNEERT! DAT WEEET IK ZEKER!

DOKTER HUPPMAN

IM.42

(Wordt vervolgd.)